

Земята цѣла да порѣсѣтъ
Съсъ брѣмбаритѣ, що пѣлзѣха.

Направиха кесийки книжни,
Напѣлниха ги съ тѣзъ гадини
И послѣ двамата безгрижни,
Безъ пѣтъ, прѣзъ ниви и градини
Върнаха се въ града готови
За пакости, бѣди по-нови . . .
Бѣ вечерь, идѣше нощѣта,
Въвъ стаята на чичо Мичо
Запалена бѣ вечъ свѣщѣта
И чистѣ приготвенѣ до стѣнната
За сънъ го чакаше кревата.

Полека вмѣкна се тамъ Тошко
Подирѣ му вървѣше Божко